

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 83

Vážení spoluobčané,

začátek podzimu přinesl právě letní počasí, které umožnilo nejen se ještě opalovat, ale také se i příjemně vykoupat, a to v měsíci, kdy to zrovna není moc obvyklé – září. Na jedné straně je to pro ty, co milují teplé počasí, určitě příjemná záležitost, ale na straně druhé další suché období jen prohloubilo srážkový deficit a opět se v plné síle projevilo to, co nás v posledních letech trápí, nedostatek vody. Doma jste to zatím nepocítili, ale spotřeba vody z naší vodárny

stoupla v polovině září skoro na 95 % a opět jsme byli na pokraji vyhlášení nepopulárního zákazu používání vody k zalévání, mytí aut a napouštění bazénů. Možná se to zdá pro mnohé z Vás jako zbytečné strašení, ale opravdu je třeba s pitnou vodou šetřit a zbytečně ji nepoužívat ve velkém množství k jiným účelům, než k jakým je určena. V příštím roce budeme nuceni vybudovat nový vrt, protože kapacita některých současných vrtů klesá a nechceme se dostat do situace, kdy

v domácnostech po otevření kohoutků nic nepoteče. V takovém případě by došlo k tzv. vodnímu blackoutu, to znamená k totálnímu výpadku dodávky vody, což je ta úplně nejhorší varianta, kterou si určitě nikdo z nás nepřeje. Proto je velice důležité, aby přístup občanů obce k tomuto problému nebyl sobecký, ale naopak, každý by se měl naučit používat draze nabitou vodu účelně a zbytečně s ní neplýtvat. V nejbližších letech dojde ze strany státu ke zvyšování poplatku za čerpání podzemní vody, který je v současnosti 2 Kč/kubík, až na 8 Kč/kubík. Nedojde k tomu jednorázově, ale postupně, pravděpodobně v dvouletých intervalech a co to bude znamenat, víme všichni moc dobře. Cena vody pro domácnosti bude neustále

Z OBSAHU

**BESEDA S REŽISÉREM
VÁCLAVEM CHALOUPKEM**

str. 5

ÚVOD PODZIMNÍ SEZÓNY

str. 10–11

HURÁ DO ŠKOLY

str. 13

stoupat. Je to třeba brát jako nepříjemnou realitu a smířit se s tím, že tato surovina nebude patřit mezi levné zboží a její cena bude nejen u nás, ale prakticky v celém světě každoročně narůstat.

Další věc, která trápí nejenom mě, je ukládání nebo spíše neukládání tříděného odpadu do kontejnerů, které máme v naší obci na 2 stanovištích. Nádoby jsou vyváženy v termínech, které jsou dané a nelze je v reálném roce měnit. Zatímco kontejnery v prostoru před Mateřskou školou většinou kapacitně po-

stačují, ty za prodejnu ZKD začínají „přetekat“ hned za pár dnů po jejich vyprázdnění. Hlavní příčinou je to, že jsou u hlavní silnice, tzv. na očích, a zastavují tady cizí lidé, vyndají z aut pytle odpadků a ládují je do nádob, a to jen v tom lepším případě, v tom horším ty pytle prostě plné postaví vedle kontejneru a odjedou. Do nekonečna jen přidávat další a další nádoby je řešení, které však nemá logiku a problém tím neodstraníme. To, co by mohlo pomoci, je přestěhování kontejnerů na místo, které by bylo stranou a ze silnice by nebylo vidět. Nabízí se prostor za Obecním úřadem, ale ten bude v nejbližším období využíván jako kulturně-odpočinkové centrum, jehož realizace je plánována na r. 2018. Další možností je prostor za objektem čp. 47 (bývalá prodejna CATRIN), kde se nachází obecní pozemek, na kterém by byly nádoby skryty před zraky řidičů projíždějících aut, a nedocházelo by k jejich přeplňování. Rozhodující slovo bude mít v nejbližší době zastupitelstvo obce.

Ve druhém polovině září provedla firma KOŠÁN s. r. o. úpravu vjezdu na místní komunikaci čp. 2798 (cesta za hřištěm směrem k Vzácnému vršku). Těžkou technikou se podařilo na příjezdové části pozemku roztříštit skálu na drobné kusy, které se poté použily k vyrovnání terénu, a navezením drtě z lomu Slatina byla vytvořena sjízdná cesta. Tento upravený úsek bude ještě srovnán válcem, čímž se podstatně vylepší přístup na tuto komunikaci, a to jak pro pěší, tak pro cyklisty. V příštím roce bude na několikametrový úsek položen i asfaltový potěr.

Touto cestou děkujeme za vstřícnost majitelům sousedních pozemků, na kterých došlo k poškození povrchu, a obec se určitě postará, aby vše bylo uvedeno do původního stavu.

Koncem září provedla firma Ing. Jana Spěváčka z Hrádku rizikové kácení stromů v parku, v MŠ a na hrázi Mlýnského rybníka, které reálně ohrožovaly bezpečnost občanů a hrozilo i poškození majetku nacházejícího se v jejich blízkosti (obytné domy, zahrady). Určitou diskuzi vyvolalo porážení jedné lípy na pozemku 2799/3 (v parku), která byla na základě znaleckého posudku označena jako riziková, a to z důvodu jejího naklonění a defektního kořenového systému. Na jedné straně určitě stojí historická hodnota tohoto stromu a také tvrzení, že se jedná o český národní symbol, ale je třeba zvážit i druhou stranu mince. Jistě máme všichni v paměti loňský pád lípy, který našťastí poškodil jen hmotný majetek a nezpůsobil, „zaplat’pánbůh“, újmu na zdraví nikoho z našich spoluobčanů, popřípadě projíždějících řidičů. A právě případnému neštěstí jsme tímto kácením chtěli předjet. Je nutné podtrhnout, že kdyby k nějaké podobné nešťastné události došlo, jediným obviněným bude starosta obce se všemi trestně-právními důsledky! Odborná firma dále provedla bezpečnostní řezy u několika dalších stromů v parku a také u dubů v mateřské škole a na pozemku čp. 2867.

„Krásný pohled“ se nám naskytne po pravé straně těsně před vjezdem do naší vesnice směrem od Blatné. Hned za cedulí, jež vítá návštěvníky a řidiče ve Svěradicích, se objevila černá skládka, kterou tvoří odpady ze zahrady – viz foto. Takže první dojem, který si o nás všichni přijíždějící udělají, není zrovna příznivý, a to nás v žádném případě nemůže těšit. Jedná se o soukromý pozemek čp. 142/1 patřící firmě NIKA s. r. o., kterou samozřejmě o existenci této skládky budeme informovat. Chtěl bych touto cestou apelovat na občany, aby veškeré biologické odpady ukládali do kontejnerů k tomu určených a nedělali naší obci „vizitku“, kterou si určitě nezasloužíme. Věřím, že se jedná jen o ojedinělý případ nezodpovědného jedince, kterému v žádném případě nezáleží na tom, v jakém prostředí žijeme.

V loňském roce jsme ve spolupráci s obcemi Chanovice, Velký Bor, Hradiště, Slatina a Nezdřev připravili pro naše občany jako vánoční dárek krásný stolní kalendář. Protože ve všech zmíněných vesnicích měl tento kalendář úspěch, dohodli jsme se, že podobný připravíme i na r. 2017. Opět v něm budou uvedeny termíny všech dosud plánovaných akcí a nebudou chybět ani barevné fotografie, samozřejmě jiné než v kalendáři letošním. Distribuce bude do všech domácností provedena před Vánoci, a to prostřednictvím zastupitelů obce, kteří osobně tento dárek každé rodině předají.

Hezký zbytek podzimu a krásné, rychle se blížící adventní období.

Václav Dušek – starosta

Společenská rubrika

Listopad:

1. listopad	KÁBOVÁ Zdeňka, čp. 104	71 let
4. listopad	CHLANDOVÁ Alena, čp. 130	60 let
11. listopad	DOLEŽAL Petr, čp. 139	66 let
12. listopad	MARKOVÁ Valentina, čp. 147	61 let
14. listopad	PUČILOVÁ Ladislava, čp. 128	61 let
14. listopad	STEJSKALOVÁ Marie, čp. 6	65let
19. listopad	MLÁDKOVÁ Jitka, čp. 118	60let
28. listopad	KRLISOVÁ Jitka, čp. 148	73 let
30. listopad	JIŘINCOVÁ Jaroslava, čp. 56	60 let

Prosinec:

5. prosinec	ČERVENÝ Josef, čp. 70	86 let
7. prosinec	HOKROVÁ Anna, čp. 133	66 let
7. prosinec	PRŮCHOVÁ Helena, čp. 15	86 let
14. prosinec	BROŽOVÁ Marie, čp. 131	73 let
21. prosinec	LANGROVÁ Libuše, čp. 135	81 let
24. prosinec	BLÁHOVÁ Zdena, čp. 74	64 let
25. prosinec	KLEČKOVÁ Eva, čp. 63	71 let
28. prosinec	ČERVENÁ Otýlie, čp. 70	88 let
29. prosinec	ŠTĚCH Jaroslav, čp. 75	75 let

Pracovní doba obecního úřadu

PONDĚLÍ	07.00–14.00	17.00–18.00
ÚTERÝ	07.00–15.00	
STŘEDA	07.00–16.00	
ČTVRTEK	07.00–15.00	
PÁTEK	07.00–14.00	

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.00–12.00	17.00–18.00
ÚTERÝ–PÁTEK	07.00–13.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

■ Vypouštění balónků v mateřské škole

I v letošním roce si vás dovolujeme pozvat k účasti na vypouštění balónků s přáním k Ježíškovi, a to v pátek 9. prosince. Sraz je ve 14.30 na zahradě mateřské školy, balónky vypustíme v 15.15. Vypouštění balónků je již tradiční předvánoční akce, jejíž smysl spočívá v tom, že v jednu chvíli si po celé republice mo-

hou děti vypustit svůj balónek s přáníčkem pro Ježíška k nebi. Balónky zúčastnění dostávají zdarma, stejně jako přáníčka pro Ježíška, která se k balónkům připevňují. Přijďte si všichni poslat Ježíškovi svá přáníčka a pokuste se překonat rekord.

■ Informace provozovatelům kotlů na tuhá paliva

Do konce roku 2016 a následně ve dvouletých intervalech nařizuje § 17 zákona o ochraně ovzduší všem těm, kteří provozují kotel na tuhá paliva se jmenovitým tepelným příkonem nad 10 kW, povinnost provádět

prostřednictvím odborně způsobilé osoby kontrolu technického stavu a provozu kotle. Povinnost se týká kotlů, které jsou napojeny na teplovodní systém ústředního vytápění, dále kamen a krbů, pokud mají teplovodní výměníky. Nevztahuje se na provozovatele kotlů na plynná a kapalná paliva.

Kontrolu technického stavu a provozu provádí odborně způsobilá osoba proškolená výrobcem tohoto zdroje, která od něj má udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě. Někteří výrobci uvádí seznam revizních techniků na webových stránkách, na webových stránkách Hospodářské komory ČR je dostupný seznam pro všechny výrobce (<http://www.aptt.cz/opravneni-ozo.php>). V případě, že výrobce kotle zanikl nebo není zjistitelný, může kontrolu provádět technik, který je proškolen jiným výrobcem stejného typu spalovacího zdroje.

■ Upozornění k odstranění a okleštění stromů a jiných porostů

Společnost ČEZ Distribuce upozorňuje vlastníky a uživatele pozemků, přes něž vede nadzemní elektrické vedení distribuční soustavy ČEZ, na povinnost odstranění a okleštění stromů a jiných porostů v období vegetačního klidu do 15. listopadu. Podrobnosti k výzvě najdete na úřední desce Obecního úřadu Svěradice.

■ Zvonění umíráčku

Nově ho zajišťují manželé Broučkoví, obrátit se můžete na Mgr. Kateřinu Broučkovou telefonicky na čísle 732 183 860.

Upozornění

Upozorňujeme občany, kteří ještě nezaplatili vodu za období květen 2015–květen 2016, aby tak učinili co nejdříve – nejzazší termín byl do 31. 10. 2016. Ve většině se jedná o zapomenutí, a proto tato připomínka.

AKCE V OBCI

Beseda s režisérem Václavem Chaloupkem

V sobotu 1. října k nám do Svěradic přijel pan Václav Chaloupek, známý režisér, scénárista, milovník zvířat, cestovatel a hlavně tvůrce velice populárních Večerníčků, ve kterých hlavní role hrála různá zvířátka – medvědi, vlčata, vydra, liška, ježek a mnoho dalších.

Beseda se konala ve vestibulu kulturního domu a návštěva byla na naše poměry docela slušná, dostavilo se 36 zájemců o tuto výjimečnou akci. Jen málokdy se podaří získat tak známou osobnost, aby přijela do malé vesnice popovídat si s lidmi, a to ještě prakticky zdarma, pouze za večeri. Bohužel jsme čekali, že se ve větším množství dostaví zástupci kategorie, pro kterou je převážně dílo pana Chaloupka určeno, tj. děti a mládež celkově. Asi měli na programu důležitější věci!

Pan režisér poutavě vyprávěl, jak se připravoval seriál pro Českou televizi, „Medvědi na cestách“, který se točil v r. 2013. Autor společně se dvěma medvíďaty, Agátou a Martinem, cestuje po České republice a seznamuje je se zajímavými místy. Bylo natočeno celkem 18 dílů a dva nejzajímavější nám p. Chaloupek pustil a jejich produkci doplňoval zajímavým komentářem, jenž nám přiblížil, jak blízký vztah s oběma medvědy navázal. Poté jsme zhlédli i ukázky z pořadů, které natočil pro německou televizi Bayerischer Rundfunk.

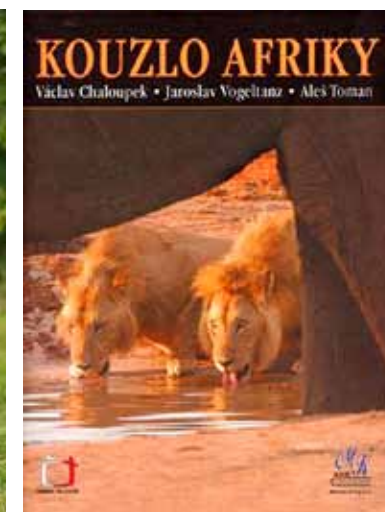
Ve druhé části besedy jsme se dozvěděli, že pan Václav Chaloupek natočil i dokumenty ze svých výprav do Jihoafrické republiky a jižní Afriky, což málokdo z nás věděl. V roce 2005 natočil 14dílný seriál Kouzlo Afriky, který poutavě přibližuje život v nitru černého kontinentu, a to jak obyvatel, tak

zejména zvířat, která žijí v kouzelné a nádherné přírodě. Opět jsme zhlédli ukázky ze dvou dílů a dozvěděli jsme se spoustu zajímavých informací, jež určitě obohatily naše znalosti o této oblasti.

Beseda trvala více než dvě hodiny a pak ještě následovalo několik dotazů, na které náš vzácný host trpělivě odpovídal, a na úplný závěr jsme dozvěděli, že v nadcházejících volbách kandiduje na senátora za náš volební obvod. Pan Chaloupek nám řekl, že naše vesnice se mu velice líbí, cítí se zde jako doma a určitě se tady v nejbližší době opět zastaví.

V době vydání tohoto čísla „Našich novin“ už víme, že pan Václav Chaloupek byl zvolený senátorem za náš volební obvod – „srdečně blahopřejeme“

VOLBY V OBCI

Volby do zastupitelstev krajů a do Senátu ve Svěradicích

Ve dnech 7. a 8. října proběhly volby do zastupitelstev krajů a v naší obci i volby do Senátu Parlamentu České republiky. Z celkového počtu 276 osob zapsaných do seznamu voličů se jich k volebním urnám dostavilo 141, a tak jsme se s volební účastí krajských voleb 51,09 % dostali vysoko nad celorepublikový průměr, který činil 34,57 %. Do Senátu se rozhodlo volit celkem 136 občanů, tady byla volební účast 49,28 %.

Výsledky voleb do krajského zastupitelstva za Svěradice

Platné hlasy	Hlasy	v %
STAN, Patrioti, Svobodní, SsČR	47	35,33
ANO 2011	31	23,30
ČSSD	19	14,28
KSČM	11	8,27
Koalice pro Plzeňský kraj	7	5,26
ODS	5	3,75
TOP 09	5	3,17
Koalice SPD a SPO	3	2,25
DSSS – Imigranty a islám v ČR nechceme!	2	1,50
Česká pirátská strana	2	1,50
PRO Zdraví a Sport	1	0,75

Výsledky voleb do Senátu v 1. kole ve Svěradicích

Kandidát	Platné hlasy
Václav Chaloupek	37
Miloslav Rutova	27
Dagmar Terelmešová	22
Jan Rejfek	14
Jiří Dort	13
Marcel Hájek	8
Pavel Havlíček	4
Martin Koller	2

Výsledky 2. kola

Do druhého kola, které se konalo 14. a 15. října, postoupili vítězni kandidáti Václav Chaloupek a Dagmar Terelmešová. Volební účast byla nízká v celé ČR – 15,38 %, v naší obci se rozhodlo jít volit celkem 57 osob, což je 20,65 %, a i tentokrát nejvíce podpořili Václava Chaloupka, který se nakonec stal novým senátorem za náš obvod.

Kandidát	Platné hlasy
Václav Chaloupek	43
Dagmar Terelmešová	14

ROZHOVORY

O rozhovory s rodáky je trochu nouze. Bud' nestojí o nahlédnutí do svého života, nebo jsou ještě mladšího data a mají na podobné řeči dost času. Tak snad nebude vadit, že jsem tentokrát požádala o rozhovor paní Helenu Průchovou, která sice není rodačka, ale žije v naší obci už 47 let.

Dobrý strom dává dobré ovoce

Také mě zajímalo dovědět se něco o ženě, která je maminkou paní Heleny Šilhánové. Tu všichni známe a nemůžeme o ní říci nic špatného. Když jsem se Hely ptala, jestli by mi maminka byla ochotná něco o sobě povědět, řekla, že myslí, že ano, ale že musím přijít k nim, tedy k Šilhánům. Paní Průchová žije totiž od loňského podzimu v rodině své dcery v čp. 93. Na zápraží u Šilhánů mě Helenka vítá a hned říká: „Pojď se napřed podívat na naši babičku.“ Jsem ráda, protože jsem u Helenčiny tchyně byla také na rozhovoru, ještě když žil její manžel. To byla ještě v plné síle. Ted' už je asi tři roky ležící, ale má tady pečujícího anděla, snachu Helenku. Musím se o tom zmínit, protože vedle paní Šilhánové je ted' postel právě p. Průchové. Jistě to není pro nikoho z nich jednoduché, hlavně pro Helenku. Obdivuji jí za to. Staré přísloví říká, že dobrý strom dává dobré ovoce. To dobré ovoce je Helenka a my se podíváme, na jakém stromu narostlo.

Paní Průchová začíná vzpomínat. „narodila jsem se 7. prosince r. 1930 v Defurových Lažanech. Jmenovala jsem se Hladíková. Měla jsem o 9 let starší sestru Miladu a o 6 let staršího bratra Fan-du. Maminka se za svobodna jmenovala Hlaváčová. Pocházela také z Lažan. Tatínek byl od Hladíků. Až do své smrti s námi bydlel tatínkův bratr Pepík. Měl potíže s chůzí. Maminka s tatínkem chodila ještě před vypuknutím 1. světové války. Tatínek pak byl v ruském zajetí a dostal se do legií. Když v roce 1918 válka skončila, nikdo o něm nevěděl. Čtyři roky maminka čekala a už všichni mysleli, že není naživu, když tu jednoho dne přiběhla tatínkova maminka k naší mamince s dopisem v ruce, kde stálo, že je tatínek živ a že je na cestě domů. Tak se maminka přece jen dočkala a mohla být konečně svatba. Bydleli jsme v Defurových Lažanech u Hladíků. Za mého dětství mívá tatínek asi čtyři krávy a nějaké to pole. Pamatuji se, jak jsme jezdili na pole a pomáhali, co bylo třeba. Do školy jsem chodila doma v Lažanech. Byla to poslední

chalupa vlevo směrem na Oselce. Skoro všichni jsme nosili na nohou „mejšláky“. Spodek byl dřevěný a nárt byl z kůže. Snadno se obouvaly i zouvaly, ale horší bylo, když je někdo rozházel. S klukama z Černic jsme se věčně prali, a tak jsme každou chvíli měli mejšle rozkopané na všechny strany. Do

školy s námi chodila také slečna z lažanského zámku Angelika Kruliš Randová. Měla ještě dvě sestry. Kluci Angelice prováděli, co mohli nejhoršího, asi na sebe chtěli upozornit. Já jsem ji vždycky bránila. Jednou na ni nastražili rozbitou židli a ona jak si sedla, propadla se dovnitř a nemohla tam ani sem. Strašně brečela, já jí pomáhala vytahovat ven, až přišel pan řidič. Jmenoval se Šmrha a byl z Velkého Boru. Ptal se. „Kdo to udělal?“ Bylo тихо. Tak byli kluci všichni „po škole“. Mě se také něco natrápilo. Měla jsem tenkrát dlouhé vlasy, a když jsem měla copy svázané na zádech mašlí, mockrát mi je přivázali k židli. Pak se mnou při vyvolání vstávala i židle. A zase to nikdo neudělal, tak všichni kluci dostali rákoskou přes ruce. Nebo jsme za trest museli klečet na stupínku. Pan řidič to vždycky srovnal hned na místě a nebyly žádné poznámky.

Tatínek jezdil během války pracovat do

lomu v Maňovicích a ve vsi dělal starostu. Pamatuji se, jak jsem stonala a najednou se u nás objevili Němci. Dva z nich, asi nějaké šarže, přišli do sednice, odstrčili hrnce z plotny a ohřívali si svoje konzervy. Ostatní vojáci se tiskli venku na okna a koukali dovnitř. Sestra šla a zatáhla závěs. Maminka se zlobila, co to dělá, že ji můžou zastřelit, ale nestalo se nic. Já ležela v posteli celá přikrytá, koukaly mně jen oči a strašně jsem se bála. Někteří vojáci prý byli zalezlí u krav v maštali a hráli si ruce o jejich vemena. Krávy mohly rozbít stání, jak se jich také bály. Byl tenkrát únor a venku velká zima. Na konci války, to mně bylo 15 let, u nás byli asi čtyři dny Američani. Potom u nás zůstali od května až do září tři vojáci, říkali jim „zahraniční vojáci“. Spali u nás ve velké sednici. Jeden z nich se jmenoval Singer a říkal naší mamince: „Škoda, že té

Paní Helena Průchová – Svěradice č. 15 (ve statku)

ROZHOVORY

vaší holce není o tři roky víc, já bych si ji hned odvezl sebou do Prahy.“ A on vám to byl opravdu syn továrníka Singera, co vyráběl ty známé šicí stroje. Po válce jsme pracovali nějaký čas na polích u Kruliš Randů. Když se otevřel v Horažďovicích Jitex, dojížděli jsme tam do práce autobusem. To byly jízdy. Sedačky byly jen kolem stěn a uprostřed se stálo. Když šofér trochu prudce zabrzdil, letěli jsme jeden na druhého.

A kdy jste se vdávala?

Svatbu jsem měla v únoru roku 1954. Můj muž byl z Nové Vsi, Vojta Průcha. V srpnu se potom narodila Helenka, za dva roky Maruš a pak byl zase za dva roky ještě Jirka. Vzpomínám si, že když se rodila Maruš, jaký to byl „pofírunk“. Bylo to 1. ledna 1957. Vojta, můj muž, jel se sousedem Vavříčkou do Horažďovic volat porodní bábu, a než se vrátili, byla Maruš na světě. Byl tam se mnou jen děda s dvouletou Helenkou. Seděli u plotny a hráli vodu. Potom nevěděli, co s tím „pupíčkem“, tak běželi pro paní Bumbíčkovou. To nebyla porodní bába, ale měla už šest dětí, tak si věděla rady. Jirka se narodil r. 1959 v Sušici. To bylo zase zrovna v té době, kdy tam v porodnici pracovala ta sestra, která píchala některým dětem do hlavičky jehlu. Ublížovala dětem, jejichž otec byl buď voják nebo nějaký funkcionář. Prý to byla Němka a dělala to ze msty. Byla potom odsouzená k trestu smrti. V Holkovcích bylo také jedno z těchto dětí. Jeho otec byl právě voják.

A kde jste bydleli?

jsme v Nové Vsi u manželových rodičů. Tchán byl hodný, ale tchyně mě neměla ráda. Nic jsem podle ní neuměla. Říkala: „Co můžeš umět, vždyť je to fabrička.“ Ničím jsem se jí nezavděčila. K tomu ještě můj muž dělal v partě u zedníků. Často vysedávali v hospodě v Chanovicích, tam ho kamarádi vyhecovali a po příchodu domů to bylo hrozné. Třikrát mě zmlátil. Když už to bylo potřetí, hned jsem s dětmi odešla. Pak jsme se rozvedli. Nejhorší ale bylo, že soud děti rozdělil a přiřkl Jirku manželovi. Strašně jsem se pro něj naplakala.

A jak jste se ocitli ve Svěradicích?

To bylo v roce 1969, bylo mi 39 let a zařídila to teta Korbeloc – Miluška. To byla moje sestřenice. Její maminka byly sestra mojí maminky. Ta nám řekla, že je ve Svěradicích volný byt ve statku po brigádnících, kteří vybírali brambory.

„Když jsme přijeli do Svěradic, vzpomínám si, jak v té místnosti byly postele nad sebou,“ říká Helenka. „Venku visely plenky a naše Maruš se radovala, že tady bude miminko.“ To miminko byl Jiřík Větrovců, pokračuje zase už paní Průchová. Větrovcovi tam bydleli, než si postavili nový domek. Stejně tak jako manželé Opaleckých Smíškoví, Anča a Karel Hokrovi, Miluška a Pepík Hokrovi, oba bratři Doležalovi s rodinami, Ivo Smitka. Bydlení ve statku tak pomohlo mnoha rodinám i nám. Ještě jsem si vzpomněla, že jsem ve Svěradicích měla ještě jednu sestřenici, paní Zdenu Lepičovou. Můj tatínek a její maminka byli sourozenci. Zde na se jmenovala za svobodna Faměrová. Provádala se za plukovníka Lepiče z Prahy. Ani nevím, kde se namluvili. Zdědila chalupu „na Drahách“ po svém strýci panu Aloisu Faměrovi

čp. 52. Teď tam bydlí dcera paní Lepičové paní Ziková s manželem. Na té fotografii jsme se Zdenou na svatbě mojí sestry Milady. Bylo to 4. dubna 1942. Bylo mi 12 let. Pamatuji se, jaká nám byla zima. Na obřad do

kostela se jelo s koňmi. A než nás potom vyfotily, byly jsme zmrzlé na kost.

Jste tam obě dobře k poznání, moc vám to sluší. Takže jste se dostala do Svěradic a začala pracovat v místním JZD?

Nějaký čas jsem chodila do rostlinné výroby a pak jsem začala zastupovat v kravíně „u váhy“ za p. Jiřincovou a za babičku Kandroc. Ta šla už potom do důchodu, tak jsem tam zůstala místo ní. Krmila jsem v partě s paní Pučilovou, Jiřincovou, Větrovcovou, Smíškovou.

Měla jste tady nějakou dobrou kamarádku?

No, byly jsme celkem dobrá parta, ale nejraději jsem měla paní Boženu Větrovcovou, maminku Boženy Podlešákové a Vaška Větrovce. Ta byla moc hodná a starostlivá. Pomáhala mně, hned když jsme sem do Svěradic přišli. Já byla hubená jako kost, holkám bylo 12 a 15 let, všechno pro mě bylo nové a ona mně všechno poradila, povzbuzovala mě a nosila mně vejce a i jiné věci. Byla jsem jí moc vděčná, a když jsme potom spolu krmily, snažila jsem se jí pomáhat zase já. Měla jsem ji moc ráda. Když potom přestala paní Zimmermannová krmít ve statku, požádala jsem zootechnika, jestli bych to nemohla vzít po ní. Souhlasil, a tak jsem tam zůstala až do důchodu. Byla jsem ráda. Nemusela jsem v zimě běhat přes celou ves. Tady ve statku se mnou

Za mého dětství míval tatínek asi čtyři krávy a nějaké to pole. Pamatuji se, jak jsme jezdili na pole a pomáhali, co bylo třeba.

ROZHOVORY

zase krmila Miluš Klasoc, p. Škudrnová, Opalecká, Mrázová, Ota Štěchová.

Paní Průchová, kolik máte vnoučat?

Což vnoučata, ale to už mám i pravnoučata. Helenka má Lenku a Vaška. Lenčiny děti se jmenují Michalka a David. Maruš bydlí v Blatné a mají Honzu a Andreu. Jirka bydlí v Kotouni a má 3 dcery. Verunku, ta je doktorkou, Moniku a Libušku. Takže vnoučat je celkem 7, pravnoučat už také 7 a osmé je „na cestě“.

Také pěkná „ouroda“. A paní Průchová, jak jste dlouho žila s tím pánem ze Sušice a kde se tady u vás vzal?

To všechno zavinila Anča Hokrů, ještě když se mnou bydleli s Karlem ve statku. Najednou si vzala do hlavy, že mi najde amanta. Našla ho na inzerát v Dlouhé vsi u Sušice a hned domluvila, že tam pojedeme. Já jí řekla, že nikam nejedu. Když mě nakonec přece přemluvila, že se jen podíváme, řekla jsem, že se s ním bude bavit sama. Zůstala jsem v autě, ona se tam šla domluvit. Musely jsme jít na kafe. Měl i bábovku od snachy. Tak se povíдалo. Říkal, že je Rumunský Čech a že tady má bratra a sestru a že se sem vrátili natrvalo. Pak ho zase přivezl jeho syn k nám. Pomalu jsme se poznávali a nakonec jsme spolu žili 21 let až do jeho smrti. Víc, než s mým mužem. S tím jsem žila jen 15 let.

A jak se ten pán jmenoval? Jmenoval se Jan Filipčík. Chtěl se se mnou také oženit, ale já už se vdávat nechtěla. Pořád tady ve Svěradicích být nechtěl, tak jsme každou chvíli pendlovali do Sušice a zase sem. Pohádali jsme se jen jednou, a to ještě kvůli úplné hlouposti.

„Mami, ještě řekni, jak za tebou chodil Karel z Nezdřeva,“ připomíná Helenka. No, Karel z Nezdřeva, to byla moje velká láska. Jmenoval se Kubát. Chodili jsme spolu, ještě než šel na vojnu a pak ještě rok po vojně. Potom o Vánocích k nám přišel se zasnubním prstýnkem. Tenkrát byla velká bída. Na všechno byly body a šatenky. Neměla jsem skoro žádnou výbavu, takže mě jeho nabídka samozřejmě potěšila, ale ještě víc zaskočila. Řekla jsem mu: „Karle, vždyť já se ještě vdávat nemůžu, nemám žádnou výbavu, dej mi radši nějaké obyčejnej

prstýnek s červeným kamínkem, ale ten zasnubní ještě ne.“ A on se urazil a řekl: „Když mě nechceš, tak já tedy pojedu, ale nesmíš mít v životě žádný štěstí.“ Já ho měla moc ráda, ale vdávat jsem se ještě nechtěla. Pak mě to mrzelo celý život a mrzí mě to dodneška. Svěho budoucího muže Vojtu jsem si potom vzala bez velké lásky a vidíte, jak to dopadlo.

Asi jste byla paní Průchová moc zodpovědná, asi jste si nebyli souzeni a potom měly se narodit právě tyhle vaše děti a vaše hodná Helenka.

To je pravda, ale stejně na něj nikdy nezapomenu. Už je také po smrti. S naší Maruš dělala v Blatné jeho dcera, nějak se o tom smluvily a ona mně potom po Maruš poslala jeho fotku. Helo, přines ukázat tu jeho fotku. No, podívejte se, jaký to byl fešák. Ale je tady nějaký smutný, asi je to z té doby, co se mu v autě zabila vnučka. Bylo mi ho tenkrát moc líto.

Paní Průchová, musíte si počkat, možná se na věčnosti spolu potkáte, a tam si to všechno vysvětlíte. Určitě vám nic špatného nepřál. Ted' jste tady u Helenky a je o vás dobře postaráno.

No, Hela mě přemluvila, abych sem k nim šla, i když tady není místa nazbyt. Má tady ještě na starost tchyni, tak aby nemusela běhat od jedné ke druhé přes celou

ves. Já jsem někdy vloni na podzim začala padat, doktoři nic určitého nenašli. Prý je to od nervů. Zatím se mi před očima a pak už nevím nic. No, snad to nebude horší. Snažím se pomáhat Hele s babičkou, ale jen to, co můžu zvládnout. Copak naše Hela. Když byl můj bývalý muž Vojta potom na stáří dlouho nemocný, jezdila tam za ním rovnou z Jitexu každý den. Trvalo to asi rok. A když potom Jitex zrušili, vzala si zase do péče tady tchyni a tchána. Babičce je už 95 let a teď jsem tady zase ještě já.

Tak vidíte, paní Průchová, že se vaše měla Helenka narodit, aby se o vás o všechny mohla postarat.

Paní Průchová, děkuji vám za vaše vzpomínání. Každý prožijeme v životě nějaký ten kříž, ale všechno, co se stane, má pro nás určitě nějaký smysl. To se jednou všichni dozvíme. Jsem ráda, že jste mě tak hezky přijali a přeje-me vám hodně zdraví a spokojenosti a vaší Helence hodně fyzické i duševní síly.

Ing. Marie Šulcová

Se sestřenicí Zdenou Lepičovou

FOTBALOVÝ KLUB

Úvod podzimní sezóny

V minulém čísle „Našich novin“ jsme končili vítězným zápasem s Rapidem Plzeň, kterým byl zahájen ročník 2016/2017. Ve druhém kole nás čekal zápas opět na domácím hřišti a soupeřem v okresním derby nám byl zkušený celek TJ START Luby. Ve velmi tvrdě hraném zápase (hlavně ze strany hostů) jsme ve druhém poločase nedokázali využít výhodu jednoho hráče navíc a po skončení základní hrací doby bylo skóre 1:1. Na penalty jsme si sice věřili, ale nakonec se z bodu navíc radoval soupeř, jehož hráči se ani jednou nemýlili. V sobotu 27. srpna, o Bartolomějské pouti, nás čekala cesta do Vejprnic, kde jsme si prvně vyzkoušeli hru na cizím hřišti, a bohužel to nedopadlo dobře. Po nerozhodném poločase nás domácí ve druhé půli herně přetlačili a konečný výsledek 4:2 v náš neprospěch znamenal, že jsme domů odjížděli s prázdnou. V utkání 4. kola nás čekal ve Svěradicích další zkušený a krajskými soutěžemi ostřílený celek, FK Holýšov. V tomto duelu jsme od začátku tahali za kratší konec, protože jsme od první minuty prohrávali a soupeř si svoje vedení dokázal dlouhé minuty hlídat. Až těsně před koncem vyrovnal kanonýr Beránek a v následných pokutových kopech jsme si vybojovali druhý, nesmírně cenný bod. O dalším víkendu hrozilo, že na další zápas mužstvo vůbec neodcestuje, protože 5 hráčů trenérovi oznámilo, že jsou pozváni na svatby, a tím pádem je fotbal u nich až na druhé koleji! Naštěstí se podařilo s týmem Chotíkova dojednat přeložení zápasu ze soboty na

neděli, sice na netradiční čas 13.00 hodin, ale díky, že náš soupeř byl tak vstřícný. I přes tyto peripetie se nepodařilo dát kádr dohromady a k zápasu odcestovalo pouze deset hráčů do pole. To je na takovou soutěž málo, a proto není divu, že jsme se domů vraceli s nakládačkou 4:1. Na následující domácí zápas se naštěstí mužstvo dalo dohromady a po nadšeném a bojovném výkonu se podařilo v dalším okresním derby zvítězit nad Nýrskem 1:0, a do tabulky tak přibýly hodně důležité 3 body. Sedmé kolo jsme jeli odehrát s rezervou Domažlic do vesnice Blížejev (u Horš. Týna) a znovu se ukázalo, že tento

soupeř nám nesvědčí. Vysoká prohra v poměru 5:0 byla způsobena nejen špatnou defenzivní hrou, ale také tím, že i tento zápas jsme odehráli pouze s náhradním gólmanem na střídačce. První říjnový den nás pak čekalo utkání na hřišti Sokola Lhota, mužstva, které má v tomto ročníku doma stoprocentní bodový zisk. Potvrdili to i v tomto zápase a my jsme odjížděli s přídelem 7:0, což je výsledek doslova ostudný. Za týden nás doma čekal

Bolevec a hráči byli připraveni odčinit propadák ze Lhoty; podali bojovný výkon a doslova vydřeli vítězství v poměru 2:1, když o všem rozhodla poslední čtvrt hodina zápasu. Tentokrát rozhodlo proměňování šancí, hosté z Bolevce měli nejméně tři tuťovky, ty nedali a my jsme trestali. Na další zápas jsme odjeli do Stříbra, na hřiště letošního nováčka soutěže. Ten si vede na podzim výtečně a potvrdil to i v tomto zápase, když o výsledku rozhodli jejich střelci už v prvních dvaceti minutách; na jejich dva góly už jsme – i přes mírnou převahu – ve zbytku utkání nedokázali reagovat. Druhou třetinu celé soutěže (11. kolo) jsme začali domácím zápasem s mužstvem TJ Zruč a všichni jsme věděli, že získat 3 body je naprostá povinnost. To se nám v poněkud rozháraném zápase povedlo a vítězství 3:1 se zrodilo ne zrovna po stoprocentním výkonu, ale můžeme říci, že bylo zasloužené. Pohled na tabulku byl zase o něco hezčí, přiblížili jsme se ke klidnému středu.

„B“ tým vstoupil do sezóny výhrou nad Chudenicemi a ve druhém kole jej čekal zápas v Bezděkově, kde je vždy bouřlivé prostředí a nehraje se tam příjemně. Tentokrát však rozjeté béčko domácích fotbalistů doslova převálcovalo a konečné skóre 1:4 pro hosty mluví samo za sebe. S velkými nadějemi se proto čekalo na domácí poutový zápas s Tatra- nem Velké Hydčice, kdy jsme byli považováni za jasného favorita. Průběh utkání tomu také odpovídal, když po šedesáti minutách svítil na ukazateli

FOTBALOVÝ KLUB

skóre stav 3:0. Pak však přišel nečekaný kolaps, hosté dokázali prakticky z ničeho vyrovnat na 3:3 a došlo na pokutové kopy, kde byl zmar domácího mužstva dokonán – druhý bod putoval do Hydčic. Herní propad pokračoval i za týden v Zavlekově a do té doby poslední tým tabulky nás deklasoval divokým výsledkem 5:2. Vítězství domácích bylo naprosto zasloužené, protože naše rezerva se prakticky nezmohla na žádný odpor. Druhou zářijovou neděli přijeli do Svěradic fotbalisté ze Žihobce a čekalo se, co s týmem dva za sebou nepovedené zápasy udělají. Osud zápasu vzal do svých rukou (či spíše nohou) Aleš Vachuška a čtyřmi góly zasadil soupeři smrtelné úder; celkové skóre 7:1 znamenalo výsledkovou rehabilitaci a návrat do popředí tabulky III. třídy. Za další týden nás měl čekat souboj s vedoucím týmem soutěže, SRK Železnou Rudou, ale nepříznivé počasí rozhodlo o odložení tohoto zápasu na svátek sv. Václava – 28. září. Mezitím jsme doma přivítali mužstvo Sokola Plánice a vyprovodili jej s výsledkem 5:3. V průběhu jsme už vedli 4:0, pak jsme si vzali „oddechový čas“ a soupeř snížil na 4:3; nakonec se nám podařilo v závěru dát pátou branku a potvrdit zisk tří bodů. V týdnu pak následovala dohrávka v Železně Rudě, kam jsme odjeli s vysokými ambicemi, ale nakonec jsme se vraceli s vysokou porážkou 6:2, a to díky velmi špatné obranné činnosti. Hned o nadcházejícím víkendu se hrálo opět venku – v Bolešinech s místní rezervou. Tentokrát nás hráči našeho béčka příjemně překvapili a domácím nasázeli 5 gólů, když se třikrát trefil nejlepší kanonýr soutěže Aleš Vachuška. Domácí sice skórovali třikrát, ale na body jim to nestačilo.

V následujících kolech pak naše „béčko“ čekaly dva domácí zápasy, ve kterých jsme hostili rezervy Mochtína a Hrádku u Sušice. V duelu s prvně jmenovaným klubem jsme se první poločas trápili, ale ve druhém vstře-

Obrovskou radost nám opět dělá naše starší příprava, která svoji soutěž hraje formou turnajů, kde vždy hrají čtyři mužstva a pořadatelství jsou přidělována postupně všem zúčastněným klubům. Na podzim se

lili dva góly a rozladění ze špatného výkonu nahradila po skončení zápasu radost z vítězství 2:0. V sobotu 15. října jsme přivítali „B“ tým Hrádku, který se u nás prezentoval velmi dobrým fotbalem, a naše výhra 3:2 se nerodila zrovna lehce. Po prohraném poločase však hráči zmobilizovali své síly a ve druhé půli po kvalitním výkonu zápas otočili, a zisk 3 bodů byl tak naprosto zasloužený. Po tomto kole byl pohled na tabulku III. třídy velice příjemný, protože na prvním místě jsme mohli číst FK Svěradice „B“. Radost však trvala pouze týden; na zápas do Velhartic tým odcestoval bez několika opor a rozjetá domácí „mašina“, která v základní hrací době neprohrála od 17. září, náš celek deklasovala v poměru 6:0. Toto utkání nemá cenu rozebírat, protože se jednalo o jednoznačný průběh bez větších šancí s výsledkem cokoliv udělat.

uskutečnilo celkem sedm turnajů, dva se odehrály u nás ve Svěradicích, další pak ve Švihově, Železně Rudě, Klatovech, Měčíně a ten poslední pak v Lubech. Naše nejmladší fotbalisty výborně připravují Vlasta Beránek společně s Martinem Heimlichem a jejich výsledky, i když to není to úplně rozhodující kritérium, jsou opravdu neskutečné. V součtu všech výsledků jsou naši jen za Klatovy, se kterými se samozřejmě nemůžeme srovnávat, když čtyři turnaje příprava vyhrála a na třech byla druhá! Z jejich hry i vystupování na hřišti je vidět obrovská radost, nadšení a hlavně chuť do fotbalu, a to i když se nějaký zápas nepodaří a prohraje se. Věřme, že to našim nadějím vydrží a stejnou radost nám budou rozdávat i na jaře. Děkujeme trenérům i rodičům, kteří své děti na zápasy doprovázejí.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Opilé ryby (velkoborská pověst)

V dávných dobách, kdy sedláci museli ještě robotovat na panském, se podle vyprávění ve Velkém Boru udál tento příběh. Bylo to v období žňových prací, kdy panovala úmorná vedra, a tu pracující lidé na poli nedaleko vsi uslyšeli hlasitou ránu, jako by se někde nablízku střílelo, ale všem, kteří ji slyšeli, se zdálo, že dolehla odkudsi z podzemí.

Chvíli se dohadovali, odkud vlastně byla rána slyšet, ale protože ve vesnici, kterou měli na dohled, se nic podezřelého nedělo a ani nikde v okolí, opět se zabrali do práce na poli. Netrvalo ale dlouho a najednou se ozvala druhá stejná rána, a to již bylo na pováženou. Vyslali tedy do obce dvojici mladých chlapců, kteří jim pomáhali vázat snopy a stavět panáky, aby zjistili, co že se to děje. Avšak ani řidič učitel se svým učitelským pomocníkem, ani staří lidé, natož malé děti, kteří jediní při žních zůstali doma, nedokázali chlapcům vysvětlit původ ran, ale zejména ti starší, kteří zažili

k velkému lánu u Velkého Boru, kde na půlce stály na strništi vzorně vystavené panáky obilí a na druhé polovině se ještě vlnil lán klasů, které na sklizeň čekaly. Postupně, jak slunce stoupalo po obloze, začalo opět připalovat a hřálo stále víc a práce na poli se stávala tím více úmornější. Bylo krátce po polední přestávce na jídlo a krátký odpočinek, kdy se lidé opět vrátili ke své práci, a tu se ozvala ta samá rána, jaká je vylekala předchozího dne. Ještě se nevzpamatovali z nového úleku a již následovala druhá a v zápětí třetí záhadná rána. Překvapeně a zděšeně hleděli vesničané jeden na druhé-

ostatní, kteří zůstali na poli. Za chvíli byli u rybníka všichni a dohadovali se, co se mohlo s rybami stát. „To snad někdo střílel kanónem do rybníka!“ napadlo jednu z žen. „Jo! A kam by se pak poděl? Copak je zde nějaký kanón? Přece by ho nemohl tak rychle odtáhnout. To bychom ho museli vidět!“ odpovídali jí ostatní vesničané. „Ale co to bylo za rány? A co je s rybama?“ padaly mezi lidmi otázky. „Asi jsou nemocné! Nebo je někdo otrávil!“ zněly váhavě odpovědi, které vzbuzovaly hrůzu i v těch, kdo je vyslovili. Poté se jeden muž odhodlal vlézt po kolena do rybníka a jednu z nehybných ryb vylovit. Ryby se zdály být leklé, ale sotva se jich dotkl, tak oživaly a k tomu podivně zaváněly. Pach rybiny se mísil s nepopíratelnou vůní vína, jak se všichni shodovali. Po chvíli dohadování a rozumování, rozhodli se vesničané co nejdříve vyrozumět o této podivné události pana správce. „Aby se to, nedej Bože, nesvalovalo na nás!“ napadlo nejprotřeplejšího z nich, kterého sousedé měli div ne za písmáka. „No baže! Hned za ním někdo musí, aby mu to pověděl!“ souhlasili ostatní. Zanedlouho přijel v bryčce s dvouspřežím hnědáků sám pan správce i s dvojicí úředníků, které vzal na podivnou obhlídku sebou. Nedůvěra, se kterou se po jistém váhání k rybníku u Velkého Boru vydal, hned z něho na místě vyprchala. Pan správce spolu s úředníky s vykulenýma očima jen nevěřícně a udiveně kroutili hlavami nad tím, co ty ryby provádějí a proč je z nich cítit víno.

Po celém rybníku plavala u hladiny spousta ryb. Některé na boku, jiné břichem vzhůru, a ty, které plavaly, se podivně mlely ze strany na stranu...

hrůzy prusko-rakouské války, jimi byli znepokojeni. Brzy po té, co se vyslaní kluci vrátili zpět na pole, aniž mohli utišit zvědavost vesničanů po původu záhadných ran, se žhnoucí slunce naklonilo k západnímu obzoru a den se nachýlil k večeru. Pomalu se začalo šerit, a tak na poli práce při sklizni obilí pro tento den skončila, ale ne tak dohady o původu záhadných ran. Cestou domů z pole do vsi nikdo o ničem jiném nemluvil.

Na druhý den za rozbřesku se opět vydali ženci s kosami, ženy s hráběmi a houf odrostlejších dětí, které pomáhaly rodičům při sklizni obilí,

ho a některých se spolu se strachem začala zmocňovat i panika. Našlo se ale pár odvážnějších, kteří se vydali směrem, odkud se rány ozvaly. Shodli se, že to muselo být odněkud od rybníka, ležícího pod návrším s hradem přestavěným na školu. Šli velmi opatrně a stále se pozorně rozhlíželi po okolí na všechny strany. Když došli k rybníku, naskytlo se jim podivné divadlo. Po celém rybníku plavala u hladiny spousta ryb. Některé na boku, jiné břichem vzhůru, a ty, které plavaly, se podivně mlely ze strany na stranu.

„Lidičky, pojďte se honem podívat! To jste ještě neviděli!“ volali na

POVĚSTI Z NAŠEHO KRAJE

Vysvětlení přinesl až pan řidič učitel, který se přišel také podívat k rybníku, když se mu donesla tato podivná událost. Napadlo ho, že vlivem úmorných veder, která již řadu dnů panovala, se země zahřála natolik a do takové hloubky, že patrně popraskaly sudy s vínem, ukryté v kterémsi zapomenutém sklepení ve vrchu nad rybníkem, když tam ještě stával hrad. Odtud pak víno proteklo puklinami v půdě až dolů do rybníka, kde se jím ryby opily. Tím, že sudy popraskaly, se vysvětlil i původ záhadných ran z podzemí. Bylo to skutečně nejlogičtější vysvětlení, protože myšlenka, že by někdo úmyslně vylil takové velké množství vína, byla nesmyslná.

Vrchnost pak svolila, aby si vesničané, chtějí-li, omámené ryby natchytali, protože usoudila, že by beztak nepřežily opilost starým vínem a dříve nebo později by lekly. Tím se vrchnost alespoň zbavila starosti s vyčištěním rybníka od uhynulých ryb. Řidič učitel na rozdíl od pana správce o nezávadnosti ryb vůbec nepochyboval, a tak neodmítl, když byl pozván jedním ze sedláků na rybí hostinu. Chutnalo mu znamenitě a zaperlil vtipnou glosou.

„Dalo by se vpravdě říct, že jsou to ryby vinné, ale přitom nevinné. Neb není jejich vina, že opily se z vína,“ pravil a sám sebe v duchu pochválil, jak povedený rým vymyslel. „Pane řidičí, nechají toho rozumování a rači mi řeknou, jestlipak jim chutná!“ řekla na to selka. „Nu jakžpa by mu nechutnalo, dyť víno je dar bohů,“ odvětil za řidičího její muž. „Máte svatou pravdu! A ty vinné ryby jsou vskutku znamenité!“ přitakal pan řidič. Rybí hostina byla tak příjemnou tečkou za nevšední událostí ve Velkém Boru.

zpracoval Václav Strolený

Hurá do školy

S koncem prázdnin začal opět nový školní rok 2016/2017 a v mateřské škole Svěradice jsme zahájili provoz v pondělí 29. srpna. Pro tento školní rok máme zapsáno 25 dětí, 14 chlapců a 11 děvčat, z toho 8 dětí je místních.

Pracujeme podle školního vzdělávacího programu „Z pohádky do pohádky“, který je vypracován pro všechny věkové kategorie, neboť máme i tři dvouleté děti.

V srpnu se školní zahrada rozrostla o zahradní domek, který slouží jako úložiště hraček, ke hram a třeba i k úkrytu před horkem.

V tomto roce začínáme spolupracovat s logopedkou paní Vavřincovou z Dyscentra Strakonice. Každé tři týdny bude dojíždět do naší školky a určené děti bude procvičovat v řeči. Dále dětem nabízíme kroužek angličtiny, který nikterak nezasahuje do školního vzdělávacího programu.

V září jsme se již podívali do Horažďovic za pohádkou „Malá čarodějnice“ a naše pozvání přijal kynologický tým – Bezpečný pes. Děti se seznámily s psí řečí, mimikou a rovněž s fyziologií psiho těla. Nejdůležitější byla konkrétní ukázka ze života – a to napadení psem. Děti se učily techniku, jak si v případě napadení chránit důležité části těla.

V době letních prázdnin se ve školce nekonala žádná rekonstrukce, a proto jsme se především zaměřili na hygienické požadavky a estetickou stránku vnitřních prostor Mateřské školy. Z hlavní třídy jsme odstranili trám, který ji zbytečně dělil na dvě poloviny, a na zdi přibyla omalovánka pohádkové postavičky – Rákosníčka. Důkladné mytí a třídění všech her a hraček není zrovna příjemné, ale nutné a rozhodně to není otázkou dne. Také byla vymalována jídelna. S přibýváním počtu odpoledních odpočívajících dětí jsme byli nuceni rozšířit ložnici a přidat lehátka.

Již tradičně s dětmi pečeme posvícenské hnětynky, poléváme čokoládou,

zdobíme, povídáme si, co je to posvícení, a největší radost je ze zhotovené hnětynky, která chutná výborně.

Ve čtvrtek 27. října se společně s rodiči chystáme na zábavné odpoledne s cílem pouštět draky, soutěžit a děti budou samozřejmě za účast odměněny. Na závěr si ve školce každý může opéct buřtu. Při nepříznivém počasí se bude konat tvořivá podzimní dílna rodičů s dětmi.

Přislíbili jsme účast p. starostovi u akce Rozsvícení vánočního stromu a také v tomto roce se chceme zúčastnit pokusu o překonání rekordu z loňského roku ve vypouštění balónků s přáním Ježíškovi. Tato akce se bude konat v pátek 9. prosince 2016. Bližší informace včas upřesníme.

Na závěr bych chtěla svým jménem i jménem všech zaměstnanců školky poděkovat paní Janě Macháčkové, která od nás odešla do jiného zaměstnání, za její velmi pečlivou práci a starost o chod MŠ. Vždy se svou nápaditostí velmi ráda podílela na výzdobě mateřské školy, a to i při různých akcích s rodiči.

Příjemné podzimní večery za celý kolektiv MŠ přeje Nad'a Klasová – ředitelka

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU

VÝMĚNA NA OÚ

Ve čtvrtek 1. září nastoupila do práce nová pracovníce Obecního úřadu paní Jindřiška Doláková a pod vedením Jindřišky Kalabzové se začala zapracovávat a dostávat se do tajů povinností úředníka územního samosprávného celku. Jelikož už měla zkušenosti z podobné práce ze svých dřívějších působišť, proběhlo předání v poměrně krátké době a od 16. října již pracuje zcela samostatně. Ke stejnému datu ukončila pracovní poměr na základě Dohody o rozvázání pracovního poměru paní Kalabzová a od tohoto dne si užívá důchodového volna. Za léta poctivé práce pro obec a občany této obce jí patří velké uznání a poděkování za vše, co vykonala. Její začátky po sametové revoluci určitě nebyly jednoduché, protože v té době se obec osamostatnila a přebírání agendy z Velkého Boru bylo zdoluhavé a někdy i chaotické. Nicméně přes všechny těžkosti se jí podařilo vše zvládnout a postupně založit samostatnou administrativu naší obce. A věřte, že v té době to nebylo vůbec jednoduché, vždyť se začínalo doslova od nuly.

PROVOZNÍ ŘÁD KULTURNÍHO DOMU

Vzhledem k tomu, že obec pronajímá prostory sálu a vestibulu našeho kulturního domu prakticky zdarma, a dokonce platí i veškerý úklid, bylo na červnovém veřejném zastupitelstvu rozhodnuto, že bude vypracován provozní řád KD. Dalším důvodem vypracování tohoto řádu je, že se

DRAKIÁDA POČTVRTÉ

V sobotu 15. 10. se na našem horním fotbalovém hřišti konal 4. ročník dnes již tradiční svěradické drakiády.

I když se zprvu zdálo, že budeme bez větru, sešlo se na stanovišti přes třicet malých i velkých závodníků se svými svěřenci nejrůznějších barev a tvarů. Po odstartování leteckého klání se činili ze všech sil a vyplatilo se. Mnoho draků vzlétlo opravdu vysoko.

Jako v minulých letech, tak i letos se soutěžilo v kategoriích – Letec, Krasavec, Vozembouch. Ale vzhledem k velice těžkému rozhodování bude asi porota pro příště nucena vymyslet jiný způsob hodnocení. Všichni draci totiž byli krásní a všechny děti šikovné. A tak, aby to nikomu nebylo líto, dostal každý diplom za účast, hračku, balíček sladkostí a párek v rohlíku s limonádou. O dobrou náladu se opět postaral moderátor akce, pan Ivo Smitka, svými veselými písničkami a i počasí nám přálo. Také z Klatovského deníku přijeli dění zdokumentovat.

Jsmo velice rádi, že se drakiáda, jakožto akce pořádaná obcí pro děti, ujala a těší se stále většímu zájmu. Poděkování jako vždy patří všem, kteří se na přípravě a průběhu podíleli.

Za pořadatele Vlčková Blanka

v poslední době mnozí případy, že po akcích nacházíme rozbité židle, stoly, dveře, a dokonce jsme měli na parketách i neuklizené zvratky. Cílem tohoto rozhodnutí je zabránit ničení obecního majetku a nastavit podmínky, které by měly plnit jak pronájemce, tj. obec Svěradice, tak hlavně pronajímatel (složka, fyzická osoba). Při tvorbě provozního řádu jsme vycházeli z příkladů obcí a měst, kde už toto běžně několik let funguje, a přizpůsobili vše na naše podmínky. Zastupitelé obce měli dostatek času na případné doplnění předloženého textu a poté byl na srpnovém veřejném ZO tento dokument schválen s tím, že jeho platnost začíná 1. října tohoto roku.

KONTEJNERY NA BIOODPAD

Kontejnery na bioodpad budou rozmístěny do konce listopadu, pak budou staženy, očištěny a uloženy ve skladovacích prostorách obce. Pro příští rok plánujeme opětně početní posílení, protože současný stav je stále nedostatečný a stává se, že jen několik dní po vyprázdnění jsou nádoby opět plné. V této souvislosti je potřebné změnit i plán rozmístění, protože na některá stanoviště chodí více občanů, a kontejnery se tak plní rychleji než ty, které jsou stranou a chodí tam občanů méně. Samozřejmě by bylo dobré, abyste si k tomu řekli sami, kam by bylo dobré soustředit více nádob.

NOVÝ NÁJEMCE HOSPODY U TURKŮ

Vzhledem k tomu, že současná nájemkyně Hospody U Turků, paní Hana Kvasničková, vyhrála výběrové řízení na provozování hospody v Čechelovicích, rozhodla se po dohodě s obcí ukončit nájemní smlouvu, a to dohodou k 31. 10. 2016. Začátkem října byl následně vyhlášen záměr na pronájem této hospody s tím, že zájemci se mohli hlásit do 19. 10. 2016. Po vypršení tohoto termínu byl vybrán pan Josef Heimlich, který splnil požadované podmínky, a počínaje 1. 11. 2016 se stává novým nájemcem a bude s ním podepsána nájemní smlouva na dobu neurčitou.

Vše proběhlo naprosto transparentně.

SVOZ VELKOOBJEMOVÉHO A NEBEZPEČNÉHO ODPADU

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu se uskuteční v sobotu 5. listopadu od 08.00 hodin a to opět na tradičním místě za obecním úřadem. Kontejnery v uvedenou hodinu přistaví firma BECKER-BOHEMIA. Do velkoobjemového odpadu patří takový odpad, který se velikostí nevejde do popelnice, a nebezpečným odpadem se myslí např. rádia, televizory, barvy, laky, ředidla včetně prázdných obalů od těchto látek, dále zářivky, výbojky, monočláanky, akumulátory, motorové oleje, léky apod.

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA

Usnesení z 16. zasedání ZO ze dne 27. 10. 2016

Zastupitelstvo obce Svěradice :

1. Schvaluje program 16. zasedání ZO;
2. volí NK: Haasová Růžena, Chaloupka Miroslav;
3. určuje OZ: Löffelmann Petr, Vlčková Blanka;
4. schvaluje zápis a plnění usnesení z 15. zasedání ZO ze dne 17. 8. 2016;
5. schvaluje plnění rozpočtu obce k 30. 9. 2016
6. schvaluje uzavření „Smluv o dílo“ mezi Obcí Svěradice a pány Jiřím Renčem, Slatina 65, 341 01 Horažďovice, a Lukášem Chaloupkou, Slatina 31, 341 01 Horažďovice, na úklid sněhu v zimním období a to od 1. 11. 2016 do 31. 3. 2017 za stejných podmínek jako v minulém období a pověřuje starostu obce podpisem;
7. schvaluje finanční příspěvek ZO Českého svazu včelařů Horažďovice ve výši 2 000 Kč a pověřuje starostu obce podpisem darovací smlouvy;
8. schvaluje finanční příspěvek pro ZO Svazu zdravotně postižených z. s. Šumava, 341 01 Horažďovice, ve výši 1 000 Kč a pověřuje starostu obce podpisem darovací smlouvy;
9. souhlasí s umístěním sídla zájmového spolku „Svěradická ryba“ na adrese Svěradice čp. 146, 341 01 Horažďovice;
10. schvaluje následující „licenční smlouvy o veřejném provozování hudebních děl“: č. VP_2016_135412 (424 Kč – 27. 8., Otavan-ka), VP_2016_154970 (1 549 Kč – 12. 3., MDŽ a 12. 6, Heligónky) a VP_2016_154972 (542 Kč – 26. 8., Pootavští muzikanti) mezi firmou OSA – Ochraný svaz autorský pro práva k dílům hudebním, z.s., 160 56 Praha 6 – Bubeneč, Čs. armády 20 a Obcí Svěradice týkající se autorských odměn a pověřuje starostu obce podpisem;

11. schvaluje nabídku pana Pavla Mareše, Dukelská 491, 386 01 Strakonice, na zpracování aktualizace pasportu místních komunikací, dopravního značení v celkové výši 10 900 Kč;
12. v návaznosti na žádost o bezúplatný převod pozemku KN p.č. 518/4 souhlasí s převzetím závazků váznoucích na dotčené KN p.č. 518/4 – jedná se o věcná břemena č. 1018C10/03, 1020C11/03, 1022C11/03, 1009C12/03, 2016C16/03, 2018C16/03 ve prospěch ČEZ Distribuce, a. s. a dále věcné břemeno č. 1005C16/03 ve prospěch pana Petra Bednarika, Komenského 666, 341 01 Horažďovice;
13. bere na vědomí uzavření „Nájemní smlouvy“ na provozování hospody U Turků s panem Josefem Heimlichem, Sídliště 159, 387 31 Radomyšl, s termínem od 1. 11. 2016 na dobu neurčitou;
14. bere na vědomí „Protokoly o zkoušce“ od firmy LABTECH s. r. o., Hygienická laboratoř Klatovy: č. 13448/2016 (místo odběru Svěradice čp. 153 – voda pitná) a č. 15364/2016 (místo odběru Svěradice, VKV – voda odpadní);
15. bere na vědomí „Protokol“ firmy Kahuda Karel, Dvořákova 703, Karlovy Vary, o provedené technické prohlídce sportovního zařízení a dětských herních prvků v objektu dětského hřiště v areálu fotbalového hřiště ze dne 20. 9. 2016 a zavazuje se odstranit zjištěné nedostatky;
16. schvaluje záměr požádat o dotaci na pořízení nového počítačového systému do místní knihovny;
17. schvaluje záměr provedení kompletní rekonstrukce požární nádrže;
18. souhlasí, aby obec zajistila potřebné vybavení kuchyně v hospodě U Turků, které pak bude mít provozovatel v pronájmu.

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE

SVĚRADICE

sobota – 19. listopadu

17.00 hodin

BESEDA s Janem Kavalem

- Po roce u nás znovu přivítáme známého cestovatele a fotografa, který si tentokrát připravil zajímavou přednášku „Tajemství říše Inků“.
- Kulturní dům Svěradice

pátek – 25. listopadu

16.00 hodin

Ukázky výroby adventních a vánočních vazeb spojené s jejich prodejem

- vestibul KD, paní Jitka JANEČKOVÁ z Olšan

18.00 hodin

Rozsvícení vánočního stromu

- vystoupí „Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“ a děti z naší mateřské školy
- před kaplí sv. Anny na návsi

pátek – 9. prosince

kolem 15.15 hodin

VYPOUŠTĚNÍ BALÓNKŮ

- areál MŠ

sobota – 17. prosince

16.00 hodin

VÁNOČNÍ KONCERT

- vystoupí „Volné sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů“
- vestibul KD

neděle – 25. prosince

20.00 hodin

MYSLIVECKÝ PLES, hraje kapela EXPERIMENT

- KD Svěradice

HORAŽĎOVICE

sobota – 12. listopadu

21.00 hodin

PARKÁN – rocková zábava s oblíbenou kapelou

- KD Horažďovice

pátek – 18. listopadu

19.00 hod.

Ševčíkovy hudební večery

- Dvanáctičlenný pěvecký sbor MARTINŮ VOICES pod vedením sbormistra Lukáše Vasilka
- Hotel PRÁCHEŇ Horažďovice

neděle – 27. listopadu

15.00 hod.

POSEZENÍ S PÍSNÍČKOU

- k tanci a poslechu hrají JIHOČEŠTÍ RODÁCI
- KD Horažďovice

neděle – 4. prosince**ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY**

- celostátní akce, čas bude upřesněn
- Horažďovice, terasa u kina

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelmann

spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, Ph.D. (editace),

Mgr. Tomáš Stříbrný (jazyková korektura), Jindřiška Kalabzová (jka),

Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o.

Počet výtisků: 200 ks; Neprodejné